

Arrest

nr. 320 697 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat K. LAUWENS
Temselaan 100A
1853 GRIMBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 januari 2025 tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van Mr. K. LAUWENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 17 januari 2025 toe op de luchthaven van Zaventem vanuit Belgrado (Servië) en werd door de grensinspectie geïnterpelleerd omdat er met zijn paspoort bleek te zijn geknoeid en hij niet in het bezit was van een geldig visum.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 17 januari 2025 een beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 17/01/2025 om 09:18 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM, werd door ondergetekende L.(...) V.(...) S.(...), eerste inspecteur

de heer/mevrouw:

achternaam D.(...)

voornaam A.(...)M A

geboren op (...) te (...)

geslacht (m/v) man

die de volgende nationaliteit heeft PALESTINA wonende te

houder van het document nummer

afgegeven te op

houder van visum nr van het type afgegeven door

geldig van tot dagen, met het oog op:

afkomstig uit Belgrado met JU270 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht) | op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en): X(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: (...) dd 17/01/2025

X(B) is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

Document: paspoort van Palestina met nummer 5914425

Vervalsing: visumpagina's 11/12, 45/46 en 47/48 uit het paspoort verwijderd/gescheurd.

(...) X(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: betrokkene heeft de Palestijnse nationaliteit en is bijgevolg visumplichtig. Deze is noch in het bezit van een geldig Schengenvisum, noch enig ander geldig visumvervangend document.

(...)”

1.3. Verzoeker diende op 17 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende aan:

“ 1.

De uiterst dringende noodzakelijkheid van huidig verzoekschrift tot schorsing vloeit voort uit de t.a.v. verzoeker genomen beslissing tot terugdrijving.

Een datum werd - bij weten van verzoeker - tot op heden nog niet bepaald, doch deze datum kan zowel reeds morgen als volgende week zijn.

De verwijderingsmaatregel genomen t.a.v. verzoeker is m.a.w. dermate imminent dat een zeer spoedige beslissing zich opdringt teneinde te vermijden dat verzoeker gedwongen gepatrieerd zou worden naar Palestina/Gaza.

De gewone schorsingsprocedure laat niet toe om tijdig en op doeltreffende wijze de realisatie van het aangevoerde ernstige nadeel te beletten.

2.

Verzoeker heeft diligent gehandeld teneinde de schorsing te bekomen.

Op 17 januari 2025 werd verzoeker de bijlage 11 betekend. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend door de raadsman van verzoeker op 21 januari 2025."

2.2.2. Verzoeker wijst erop dat de tenuitvoerlegging van de terugdrijvingsmaatregel dermate imminent is dat de gewone schorsingsprocedure niet toelaat om de realisatie van het aangevoerde nadeel te beletten.

2.2.3. Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de terugdrijving van verzoeker nog niet in het vooruitzicht werd gesteld. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op 17 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming had ingediend en dat hij vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken een uitnodiging ontving voor een gehoor op afstand in het kader van zijn asielaanvraag.

2.2.4. Ter terechtzitting bevestigt de aanwezige raadsman van verzoeker dat een verzoek om internationale bescherming werd ingediend.

2.2.5. De Raad merkt op dat de indiening van een verzoek om internationale bescherming een schorsend effect teweeg brengt wat de gedwongen uitvoering van de bestreden terugdrijvingsmaatregel betreft, totdat over het verzoek om internationale bescherming een beslissing werd genomen (artikel 49/3/1 van de vreemdelingenwet). Bijgevolg kan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet langer als 'imminent' worden beschouwd. Aangezien de terugdrijvingsmaatregel voorlopig niet langer kan worden uitgevoerd, is er in het kader van onderhavige vordering geen sprake meer van uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.2.6. De aanwezige raadsman treedt dit standpunt ter terechtzitting bij.

Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan de voorwaarde inzake het uiterst dringend karakter. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden afgewezen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

F. TAMBORIJN